

skal kun gjøre opmærksom herpaa, fordi den ærede Minister har forstaaet mig i en anden Retning.

Da Ingen yderligere begjerede at yttre sig, sattes Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 70 Stemmer.

H. M. Petersen: Da jeg antager, at den Meningsforskjel, som fra forskjellige Sider har givet sig tilkjennde ved første Behandling af dette Lovforslag, lettest vil udjevne sig og samles ved Smødeforretningen fra alle Sider i et Udvalg, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Sagen behandles af et Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer.

Casse: Jeg vilde anse det for i høieste Grad ønskeligt, om dette Thing vilde lade denne Sag gaa til 2den Behandling, uden at vedtage Nedsættelse af et Udvalg. Det er fuldkomment klart for mig, at, hvorledes ærede Medlemmer end stille sig med Hensyn til enkelte Bestemmelser — og maasse indgribende Bestemmelser — i Lovforslaget, er det umuligt Andet, end at der maa fremkomme den Dverbevisning hos alle Thingets Medlemmer, at Tilstanden med Hensyn til vor Fallitlovgivning, saaledes som den nu er, og under Paa-virkning af den Praxis, som efterhaanden har udviklet sig, er saare skadelig og saare fordærvelig for Kreditorerne, ligesom ogsaa saare demoraliserende i det Hele taget, ikke blot for dem, som maa underkaste sig en Konkurs. Det kan ikke være Andet, end at den maa indeholde en Fristelse for disse til at benytte Midler, som med større eller mindre Lethed kunne bringe dem ind paa Straffelovgivningens Omraade, og Kreditorerne kunne under de nuværende Forhold let hengive sig til den Dverbevisning, at det ikke kan nytte at foretage Noget, fordi de mangle den Hjælp, der er fornøden, naar ikke den enkelte Kreditor skal optræde som Anklager og gjøre Fordring paa, at en kriminel Forhandling skal finde Sted. Lovforslaget vil i alt Besøntligt afhjælpe disse Mangler, selv om der sker Forandringer i de

Punkter, som paa Grund af deres Egenstaaelse af formentlig mindre hensigtsmæssige have mødt Indsigelser i Thinget, og det er derfor af Vigtighed, at Lovforslaget ikke bliver standset, men man kan ikke, saaledes som Forholdene nu ere, idet vi ere rykkede saa langt frem i Samlingen, nære Tvivl om, at det, hvis det kommer til et Udvalg, ikke vil kunne gaa igjennem i denne Samling. Jeg vil henvisse til, at der i en Sag, som ganske vist i mange Henseender var forskjellig fra denne, nemlig Straffeloven, blev foreslaaet et Udvalg; men at Resultatet dog blev, at man netop i Betragtning af den store Trang til at faae Loven gennemført erklærede sig imod Udvalget, idet man gik ud fra Rigtigheden af den Motivering, som blev gjort gjældende imod Nedsættelsen af et saadant. Man fremhævede nemlig, at den heldigste Maade, hvorpaa man vilde opnaa det bedste Resultat, var, at enkelte af Thingets Medlemmer, og navnlig alle de, hvis Interesse for Sagen og hvis Kjendskab til disse Forhold i det Hele i det virkelige og daglige Livs Gang gjorde det vigtigt, at de yttrede deres Mening derom, traadte sammen og udarbejdede de Endringsforslag, som derefter kunde blive gjorte til Gjenstand for Behandling ved Sagens næste Foretagelse. Jeg nærer den Dverbevisning — og det er virkelig ikke Andet end min fuldstændige Dverbevisning — at det ad den Vej vil være særdeles let gjorligt at udarbejde Endringsforslag med Hensyn til alle de Punkter, der have været Gjenstand for Tvivl og for Forhandling under den foretagne 1ste Behandling, idet jeg navnlig forudsætter, at de Herrer, som have havt Ordet, have taget det og ere gaaede ind paa de forskjellette Punkter for derved at henlede Opmærksomheden paa, hvad der i Lovforslaget maatte kunne fremkalde Dvstet om en Forandring, eller i alt Fald om en nærmere Drøftelse af Spørgsmaalet om, hvilke Forandringer der skulde ske. Jeg kan derfor ikke Andet end paa det Indstændigste henstille til Thinget at lade denne Sag gaa umiddelbart til 2den Behandling i den Forvisning, at Enhver, der interesserer sig for den, vil finde tilstrækkelig Lei-